

Københavns og Vartov Valgmenigheder

Juni 2013 Nr. 2

Kærligheds og sandheds ånd

Anden pinsedag – Johannes 3,16-21

'Jeg har helt mistet evnen til at tænke eller tale sammenhængende om noget som helst... Det blev mig efterhånden umuligt at tage de ord i munden som alle mennesker dog plejer at anvende ganske selvfølgeligt. Jeg kom til at føle et uforklarligt ubehag ved blot at udtale ordene 'ånd', 'sjæl' eller 'legeme'... Det ville ikke længere lykkes mig at betragte menneskene og deres handlinger med sædvanens forenkende blik. Alt opløste sig i dele, delene atter i dele, og intet lod sig længere sammenfatte i et begreb... Jeg blev overmandet af en frygtelig ensomhedsfølelse.'

Ordene er skrevet af den østrigske forfatter Hugo von Hofmannsthal omkring 1902. I brevform lægger han dem i pennen på en engelsk adelsmand, Lord Chandos, i 1603. Hofmannsthal's fiktive brev udspringer af en mistro til hans egen kunstneriske formåen, men det er et alment udtryk for at det moderne menneske ikke er i verden på en selvfølgelig måde. De ord som ellers har givet det mulighed for at orientere sig i verden, er blevet tomme, og Hofmannsthal's Lord Chandos føler 'et uforklarligt ubehag ved blot at udtale ord

som 'ånd, 'sjæl' eller 'legeme'.' De giver ikke længere nogen mening.

Ånd, sjæl, legeme. Er det overhovedet muligt at finde en værdighed ved de ord så de kan sige noget om vores nuværende liv? De er kommet under forvaltning af den moderne videnskabs metoder – som indvarsles af Chandos-brevets adressat: videnskabsfilosoffen Francis Bacon.

Sjælen er splintret i diagnoser så den ikke kan være sæde for at 'tænke eller tale sammenhængende om noget som helst.' Psykologiens skiftende metoder har givet os indblik i menneskets komplicerede indre uden at man har kunnet opfinde tilfredsstillende terapier for at rette op på de oftest foruroligende indsigter i sjælens dybder.

Legemet er nedskrevet til krop. Den er dissekeret til ukendelighed, og den lever sit eget liv, styret af processer i den del af kroppen som er hjernen. Og kroppen er det sidste tilflugtssted hvis et menneske skal vide hvem det selv er, for kroppen er dets eget sted der markerer dets ukrænkelighed. Det kan også nemt afstedkomme 'en frygtelig ensomhedsfølelse'.

Sjælen og legemet eller kroppen synes på hver sin måde at være erobret af videnskaben. Men 'ånden' da? Ja, den finder videnskaben overhovedet ingen grund til at interessere sig for, for det er blot et nonsens-ord. 'Ånd' er derfor blevet et refugium for dem der godt kan lide at tro at der er mere end videnskaben kan måle og veje – men det bliver det kun mere forrøvet af.

Så hvad skal vi stille op? Må vi som Lord Chandos opgive at bruge ord som 'ånd', 'sjæl' og 'legeme' som nogle der kan give sammenhæng i vores liv? Og må vi så også opgive at bruge ordet 'Gud', for 'Gud er ånd'?

Dagens evangelium nærmer sig pinsens budskab om åndens komme til verden på en lidt anden måde: 'Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.' At tage imod Guds søn er det samme som at tage imod hellig-åndens gave ved at lade sig døbe – som vi hørte om for lidt siden. At tage imod det i tro. Ja, at tro er at modtage det.

Ånden er noget vi modtager. Som helligånden 'kom over' dem der hørte Peter prædike. Vi modtager det der kommer over os, det der tilfalder os. Eller også tager vi ikke imod det, men vender det ryggen. Ånden kan vi ikke skaffe til veje, men vi kan enten afvise den eller bringe den med os. Vi kan ikke tage den, kun modtage den.

Ånd har noget at gøre med denne grundlæggende modsætning i vores liv. En asymmetri mellem det der gives os, og det vi gør. Dette at vores handlinger altid udspringer af noget som vi ikke har tilvejebragt. For vi handler aldrig i et tomrum, og alle forestillinger om at mennesket skulle være absolut frit til selv at udstikke sin livsbane og til selv at dømme om liv

og død, alle den slags forestillinger om menneskets absolutte frihed har ikke rod i virkeligheden. De er formet i situationer hvor mennesket har ment at det i grunden ikke har noget for med verden.

Men vores frihed er altid bundet til de omstændigheder vi lever under, og vores handlinger har baggrund i noget vi ikke selv har tilvejebragt, i noget der tilspilles os. Det drejer sig om hvad vi gør ved det vi modtager, ved det der tilfalder os.

Ånden er det der tilfalder os. Kærligheden er det der tilfalder os, for 'således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.' Vi kan tage imod denne kærlighed, og at modtage den er tro. Ligesom vi tror hver gang vi tager imod en kærlighed som tilfalder os. Vi kan så være fristet til at mene at når vi tilspilles livets kærligheder, har det også noget med vores egne fortrin at gøre.

Men Guds kærlighed til verden er den kærlighed som ikke beror på noget som helst fortrin hos den eventuelle modtager. Den beror alene på at Gud elsker den verden som ikke er værd at elske. Men han gør det. For Guds kærlighed er den kærlighed der ene af alle kærligheder kan overstige det uoverstigelige svælg mellem sig selv og verden og dens mennesker. Det er derfor den kaldes Guds.

Er dét tomme ord som vi kun kan udtale med et uforklarligt ubehag? Det er de måske. De er i hvert fald ikke ord som vi omgås på den mest selvfølgelige måde. Men det er dog en vej til at forstå dem når vi i vores liv bliver opmærksomme på at ånd og kærlighed altid er noget vi modtager – uanset hvor mange anstrengelser vi gør os for at skaffe det. Og så dette at vi kan tage det til os eller sætte det over styr.

Legemet og sjælen kan vi måske til en vis grad lære at beherske, men ånden og

kærligheden er alt dét vi aldrig kan beherske.

Det er en vej mere til at forstå det. Evangeliet taler om dommen, om at 'lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde.' Det som vi gør når vi ikke tager imod lyset, kærligheden, ånden, er *ondt*. Men evangeliet siger ikke at det som vi gør når vi tager imod lyset, er *godt*. Det siger at vi, når vi står i lyset, 'gør sandheden'. For da, når vi står i lyset, er vores gerninger 'gjort i Gud'.

Det betyder at det er Gud der gør det gode for os, og at vi skal samtykke i det. Når nogen gør noget godt for os, er det svært at afvise det. Vi kan værne os mod en velgerning fordi den gør os svage, og da er det vi kan henfalde i falsk beskedenhed og sige at det har vi sandelig ikke fortjent. Men ellers når nogen gør det gode for os, bliver vi almindeligvis glade og siger tak, og måske forleder det os tilmed til selv at gøre noget godt. Da er det gode vi gør, gjort i forlængelse af det gode der er gjort imod os. Og når vi gør noget godt i forlængelse af det gode som Gud gør imod os, er vores gerninger 'gjort i Gud'.

Johannesevangelisten er temmelig nøje med sine ord. Der er og bliver denne asymmetri mellem hvad vi modtager og hvad vi gør. Sandheden gør vi kun når vi gør hvad vi modtager, for sandheden om vores liv er at vi lever af det vi modtager.

Dét kan aldrig blive tomme ord. Det vil sige, det kan det kun blive for den der mener at være illusionsløs nok til at forestille sig at ordenes betydning er i fortsat og uafvendeligt forfald. Men det gør ikke engang Hofmannsthal og hans Lord Chandos. Ingen af dem kan affinde sig med at det er blevet sådan, og at det bare skulle fortsætte i den retning. For de er grebet af ensomhedens anfægtelse. Hvorfor er det gået sådan at jeg kun med

et uforklarligt ubehag kan udtale ordet 'ånd'?

Det er en ensomhed så frygtelig at den næsten ikke er til at leve med. For ånden er det fælles, tilhørsforholdet til verden og andre mennesker. Ensomhed er at være isoleret fra dét eller at være blevet isoleret fra det. Forvist fra åndens virkelighed.

Pinsens budskab er at det ikke behøver at være sådan. Ikke fordi vi skal vende tilbage og klamre os til de gamle ord som var de bundet til en svunden tid. Men fordi der er nye selvfølgeligheder som giver sig for os.

Det kan være at 'videnskaben' har gjort eroderende indhug i vores gamle forestillinger om legemets skønhed og sjælens ædle herkomst så vi ikke længere kan sige 'legeme' og 'sjæl' uden ubehag. Men 'ånden' kan ikke reduceres til processer i materien. Den franske digter Charles Baudelaire skriver i en dagbogsoptegnelse: 'Det, der er skabt af ånd, er mere levende end stoffet.'

Ånden vil altid være mere levende end stoffet eller materien. Og mere levende end legemet og sjælen. For ånden er det vi lever af. Det vi modtager. Vores tilhørsforhold. Vores kærlighed. Det som vi ikke kan være foruden fordi det *er* vores liv. Så selvfølgelig at vi ikke kan tænke os selv uden det.

'Jeg har helt mistet evnen til at tænke eller tale sammenhængende om noget som helst.' Ja, måske. Men det har Gud ikke, for han slår bro over de adskillelser vi etablerer når vi ikke tager imod ham. 'Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.' Måske er vi det ikke værd. Men han gør det. Ved sin ånd, ved sin kærlighed.

Niels Grønkjær

Salmer: 296, 300, 313 – 292, 363, 329

Formandsberetning 2012

Københavns Valgmenigheds årsmøde 14. marts 2013

Lige før jul døde vores organist Jørgen Ernst Hansen. Det er et stort tab for os alle i menigheden, men naturligvis mest for hans efterladte. Jørgen Ernst Hansen har været vores organist i 15 år, og jeg lærte ham langsomt at kende. Jørgen Ernst var bestemt ikke menneskesky, men han havde heller ikke noget behov for at gøre opmærksom på sig selv, og det var først, da jeg for en 3-4 år siden skulle være kirketjener og derfor kom kl. 8.30 for at lukke kirken op, at vi fik snakket sammen. For Jørgen Ernst var der jo allerede – i gang med at forberede gudstjenesten, i gang med at øve sig. Det havde jeg ikke troet: at en så rutineret og berømt organist stadig skulle forberede sig, for at gudstjenesten kunne blive så præcis og opløftende som muligt, det var overraskende. Men det var netop karakteristisk for Jørgen Ernst, en stor samvittighedsfuldhed over for det, han havde sagt ja til at påtage sig og være en del af. Det gjorde, at gudstjenesternes centrum aldrig var musikken eller sangen, men det som musik og sang peger hen på. Da vi for godt et års tid siden spurgte ham, om han ville være med til forsøgsvist at starte korsang i Immanuelskirken var der ingen tøven. Naturligvis, var Jørgen Ernsts svar. Også koret ledte han med præcision og humor.

Vi er i Københavns Valgmenighed ham megen tak skyldig. Grethe Gabe, som ingen af os i rådet desværre kendte, døde ligeledes her for en måneds tid siden. Vi vil rejse os og ære de dodes minde.

Siden sidste årsmøde er der kommet nye medlemmer, vi er i dag 76, så det går langsomt den rigtige vej.

Langt om længe er gulvrenoveringen afsluttet. Det kneb med at få de sidste regninger ind, men nu er regnskabet sendt til A. P. Møllerfonden. Tårnuret har fået en

flot urskive, men selve værket trænger til reparation. Det ville også være rart, hvis uret havde selvoptræk, så Svend eller Klaus ikke skal op til uret én gang om ugen. Vi har søgt Frederiksberg Fonden om støtte. Desværre har vi også i 2012 haft hærværk mod 2 sikringsruer; det koster os hver gang godt 5000 kr. i selvrisko. Vi anmelder naturligvis hærværket til politiet, men håbet om, at der kan sættes en stopper for det, er næsten ikke-eksisterende.

Blandt de initiativer, vi har vedtaget i rådet, var, at der skulle opsættes et udhængsskab på Forhåbningsholms Allé, ved indkørslen til kirken. Her skal der være opslag om menigheden, gudstjenestetider og kirken. I grunden havde jeg troet, at skabet allerede ville have været opstillet, men det sker ifølge arkitekten inden 14 dage. Vi diskuterer stadig i rådet, hvor kaffebordet skal være, og om der evt. skal indkøbes en kaffemaskine, der skal stå hvor? Har I i øvrigt lagt mærke til, at vores hjemmeside har fået en knap: Nyt fra Rådet?

Det var bygningen. Men det vigtigste er jo "Kirken af levende Stene". Grundtvig skelnede efterhånden skarpt "mellem på den ene side *troen* som den får udtryk i menighedens mundtlige bekendelse, fællesskabet om sakramenterne, bøn og lovsang, og på den anden side *læren*, udtrykt i skriften og teologien, såvel som *ordningen*, udtrykt i embedet", siger Jakob Balling om Grundtvigs forståelse af det, der sker inde i kirken. Det vigtigste er selvkært gudstjenesten, og derfor kan Grundtvig ubekymret kalde apostelbrevene for "oplysende Bilag" og Paulus' breve er "et apostolisk Lære-Digt i ubunden Stil". Befriende tale i disse tider, hvor mange gerne vil bestemme, hvad kristendommen "egentlig" går ud på. I vores "indgang" og "udgang" er vi forbundet med andre. Vi bliver båret til

dåben, og ved vores død bæres vi også. Vi kan ikke selv, vi er afhængige af de andre, og ikke af, hvad vi selv præsterer. Sådant kan vores gudstjenester også være. Her er det musikken, sangen og Niels' prædiken ,der ”bærer os”. Tak til organister og ikke mindst til Niels – også for sygebesøg og samtaler om stort og småt.

I et par år har vi på grund af ringe tilslutning ikke haft juleaftensgudstjeneste i Immanuelskirken, men i julen 2012 prøvede vi igen, nu kl. 13.30. Det var en succes, medlemmer af menigheden og folk fra kvarteret mødte op. Vi var vel 60-70 deltagere i festligheden. Men så havde Svend også sat store 'posters' op, som ingen forbiasserende kunne undgå at se.

Vi diskuterer i råd og nævn, hvilke gudstjenestetider der er bedst, når der er to gudstjenester. Er det kl. 10 og 16, eller er det kl. 9 og 10.30, ja, hvad mener I?

Korsangen er efterhånden blevet en fast del af vores kl. 10 gudstjenester. Vi regner med, at den fortsætter, men vil også gerne høre jeres mening. Efter genåbningen i august har vi haft 'fyraftenssalmesang' i kirken her i efteråret med Hans Edvard Nørregaard-Nielsen og Ida Jessen, og om nogle uger kommer Bjarne Hastrup. Skal vi fortsætte med det? Det er jo ikke gratis.

Signe Rørdam Thomsen, som også er den, der på vores vegne tager sig af de arrangementer, hvori der er særligt fokus på børnefamilier, fx adventssammenkomster, har arrangeret en vellykket tur til Assistents Kirkegård. Tak til Signe.

Selv om læren måske kun er ”oplysende Bilag”, kan sådanne jo også være nyttige. Der har været studiekreds i forbindelse med rejsen til Georgien, og lige nu er der studiekreds om Det Nye Testamente. Vi har også en række foredrag og koncerter i forbindelse med den kommende tur til Wittenberg og Weimar.

Som I nok ved, arrangerer vi sammen med Vartovs Valgmenighed årsmødet for de grundtvigske valg- og frimenigheder fra

den 8. til den 9. juni. I kan se programmet på hjemmesiden. Men jeg vil nu godt fremhæve, at der er gudstjeneste i Immanuelskirken, foredrag af Holger Jepsen og Hans Hauge, salmesangsaften med Jens Smærup Sørensen og kanalrundfart og da forresten også generalforsamling i foreningen.

Vi har fået ny kirketjener. Ruben Filskov skulle på studieophold i USA, så samtidig med at han sagde sin stilling op, meldte han sig ind i menigheden. Tak til Ruben for omhu i arbejdet, og velkommen til Rasmus Jensen, som vi allerede er kommet til at sætte pris på; han synger oven i købet godt.

I forbindelse med Jørgen Ernst Hansens sygdom og død var Vartovs nye organist, Inge Bønnerup, vikar ved gudstjenesterne i Immanuelskirken. Hun er inden for samme kirkemusikalske tradition, så det var oplagt at spørge, om hun ikke ville rådgive os i forbindelse med ansættelse af en ny organist. Hun sagde uden videre ja, og sammen med Jørgen I. Jensen undersøgte hun mulighederne. De pegede i enighed på Tom Ernst. Tak til jer begge. Tom Ernst har allerede flere gange spillet til vores gudstjenester, og jeg er sikker på, at vi har fået den rette på orgelbænken i Immanuelskirken.

Vi har i rådet i 2012 holdt 5 møder, og for første gang har vores 2 suppleanter, Line Andersen og Ellen Wulff, deltaget i møderne. De yder allerede begge en fin indsats i for menighedens trivsel og deltager som de øvrige i rådet i kaffebrygning og bordpyntning. De og Svend Rohrsted, Klaus Skovsted og Signe Rørdam Thomsen er alle villige til genvalg.

Uden Vartov Valgmenigheds loyale og generøse samarbejde gik det ikke. Det gode samarbejde er fortsat under den nye formand Vibeke Hein. Tak til alle i Vartov Valgmenighed, I bidrager jo indirekte til at vi stadig er her. Tak til alle, der er med til at skabe liv og sammenhæng i Københavns Valgmenighed.

Jens Hestbech

Sensommerudflugt for børn og deres familier

Vi tager sammen på udflugt efter gudstjenesten i Immanuelskirken *den 25. august*. Fra det nærliggende Forum tager vi metroen til Christianshavn, hvor målet er Vor Frelzers Kirke med det spiralsnoede tårn, hvor der er udsigt over Københavns tårne og spir. Inden vi besøger kirken, tager vi hen på legepladsen 'Christianshavns Vold' i Elefantens Bastion på de historiske og velbevarede voldanlæg. Her spiser vi vores madpakker.

I må meget gerne tilmelde jer med antal personer og alder på børn. Alle er meget velkomne – børn med familie, med bedsteforældre, med tanter og onkler... Medbring frokostkurv og måske en kage. Nærmere program følger efter sommerferien.

Tilmelding senest 18. august til:
Niels Grønkjær 33133031, ng@kvvv.dk
Signe Rørdam Thomsen 29 92 10 67,
roerdam@hotmail.com
Mette Vestergaard 26 23 97 79,
vestergaard_mette@hotmail.com

Kirkeforfatning?

Ministeriet for Ligestilling og Kirke nedsatte sidste år et udvalg som skulle komme med forslag til 'en mere sammenhængende og moderne styringsstruktur for folkekirken'. Et debatoplæg er nu sendt til høring. Det vil vi drøfte på *menighedsrådet den 30. september kl. 19.30*. Her vil *Torben Damsholt* og *Niels Thomsen* indlede drøftelsen. Debatoplægget kan læses på ministeriets hjemmeside.

Har man ikke adgang til nettet, kan man henvende sig til Niels Grønkjær for at få en kopi.

Bach og Weimar II

Den 2. koncert i Vartov Kirke med orgelværker af Johann Sebastian Bach (1685-1750) finder sted *tirsdag den 27. august kl. 17* med *Tom Ernst* som solist. Tom Ernst er organist ved Københavns Valgmenighed, dog afholdes Bach-koncerten i Vartov Kirke, fordi orglet her i særlig grad er velegnet til fremførelse af Bachs musik. Koncerten byder på nogle af de betydelige orgelværker, som Bach komponerede, mens han var slotsorganist i Weimar (1708-17), blandt andet Præludium og Fuga i A-dur, Fuga i G-moll, Fantasi i G-dur og Dorisk Toccata og Fuga. Fælles for disse indbyrdes kontrasterende værker er det umiddelbart musikantiske tonesprog, som Bach udviklede gennem sit studium af de italienske mestre, han lærte at kende i denne periode. Der er en ganske særlig friskhed over disse ungdomsværker, og man fornemmer Bachs glæde ved at forme en så vellykket symbiose mellem italiensk og tysk tonesprog. Der er fri adgang til koncerten, som varer ca. 45 minutter.

Inge Bonnerup

Studiekreds om Sløks Kierkegaard

I den kommende sæson finder studiekredsen sted i efteråret. Med udgangspunkt i Johannes Sløks tilgængelige indføring i Søren Kierkegaards tanker vil vi mere alment tale om hvad valg, skyld, ansvar, angst og tro betyder i vores almindelige liv. Sløks mere end 30 år gamle bog *Kierkegaards univers. En guide til geniet* er nu genudgivet af Lindhardt og Ringhof, og hos Atheneum kan den fås til studiepris kr. 179. Til første gang læser vi de to første afsnit. Vi mødes følgende *tirsdage kl. 16.30* i præsteboligen i Vartov: *22/10, 5/11, 19/11* og *26/11*. Man behøver ikke tilmelde sig.

Niels Grønkjær

KALENDER

*Søndag den 25. august
efter gudstjenesten:*

Sensommerudflugt for børn

Tirsdag den 27. august kl. 17:

Tom Ernst spiller Bach i Vartov Kirke

Mandag den 30. september kl. 19.30:

Menighedsmøde i Vartov
Drøftelse af evt. kirkeforfatning
Oplæg ved Torben Damsholt
og Niels Thomsen

Søndag den 6. oktober:

De sjællandske valgmenigheders efterårs-
møde i Høve-Havrebjerg

Fredag den 11. oktober om aftenen:

Inge Bønnerup spiller Bach i Vartov Kirke

Mandag den 4. november kl. 19.30:

Menighedsmøde i Vartov
Ida Jessen: Om Hvium-trilogien

Søndag den 1. december efter gudstjenesten:

Adventssammenkomst for børn

Mandag den 2. december kl. 17-20:

Adventsmøde i Vartov

Adresser

Prest: Niels Grønkjær, Løngangstræde 24, 2., 1468 København K, tlf. 33 13 30 31
e-mail: ng@kvvv.dk - hjemmeside: www.kvvv.dk

Københavns Valgmenighed

Formand:

Jens Hestbech
Gl. Kongevej 19, 3. th., 1610 København V
Tlf. 33 24 85 97/31 90 75 97

Forretningsfører:

Ingrid Hentze
Fjordvænget 6, Alnor, 6300 Gråsten
Tlf. 36 34 15 28
Bank: 0255 9 02 83 90

Kirketjener:

Rasmus Jensen
Utterslevvej 17F, 4.th., 2400 København NV
Tlf. 22 40 19 37

Organist:

Tom Ernst
Esplanaden 5B, st.tv., 1263 København K
Tlf. 33 12 69 52

Vartov Valgmenighed

Formand:

Vibeke Hein
Kongevejen 467 B, 2840 Holte
Tlf. 30 62 67 22

Forretningsfører:

Kurt Gotfredsen
Opnæsgård 57, 1. th., 2970 Hørsholm
Tlf. 31 95 63 72
Bank: 6194 - 4170277452

Kirketjener:

Søren Frank Jensen
Tømmergravsgade 30 Z, 2450 København SV
Tlf. 22 89 62 92

Organist:

Inge Bønnerup
Peter Bangs Vej 153, 1. tv., 2000 Frederiksberg
Tlf. 33 32 68 90

For børnepasning under gudstjenester: Kontakt Signe Rørdam Thomsen:
roerdam@hotmail.com

Valgmenighedernes hjemmeside er www.kvvv.dk

Bladets redaktion: Niels Grønkjær (ansv.havende), Lilly Wiberg, Søren Anker-Møller
Forsidevignet: Peter Hentze

Afsender:

Københavns og Vartov
Valgmenigheder
Løngangstræde 24, 2.
1468 København K

Gudstjenester i Vartov Kirke og Immanuelskirken*

30. juni (5. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10.00
Korsang

Ingen gudstjenester i juli måned

4. august (10. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

11. august (11. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 8.30

Immanuelskirken kl. 10.00

18. august (12. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

25. august (13. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10.00

Efterfølgende børneudflugt

1. september (14. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

8. september (15. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

Doris Ottesen

Immanuelskirken kl. 16.00

Doris Ottesen

15. september (16. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

22. september (17. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10.00

Michael Hemmingsen

Korsang

29. september (18. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

6. oktober (19. søndag efter trinitatis)

Ingen gudstjeneste

De sjællandske valgmenigheders efterårs-
møde i Høve-Havrebjerg

13. oktober (20. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10.00

Korsang

Vartov Kirke kl. 16.00

20. oktober (21. søndag efter trinitatis)

Vartov Kirke kl. 10.00

27. oktober (22. søndag efter trinitatis)

Immanuelskirken kl. 10.00

Korsang

Sommertid slutter

*Immanuelskirken ligger på Forhåbningssholms Allé 20, Frederiksberg.